

Απόφαση 1030 / 2009 (Ε, ΠΟΙΝΙΚΕΣ)

Θέμα

Αιτιολογίας ανεπάρκεια, Προθεσμία, Παύση οριστική ποινικής διώξεως, Παραγραφή, Δυσφήμιση συκοφαντική, Τύπος.

Περίληψη:

Συκοφαντική Δυσφήμιση κοινή και δια του τύπου. Η προθεσμία αναιρέσεως και για την μερικότερη πράξη που φέρεται ότι τελέσθηκε δια του τύπου δεν συντέμνεται και είναι εκείνη του άρθρου 473 του ΚΠΔ, η οποία ισχύει και για τις λοιπές πράξεις. Αναίρεση καταδικαστικής απόφασης για έλλειψη αιτιολογίας ως προς το στοιχείο της γνώσης. Παραγραφή μερικότερης πράξης συκοφαντικής δυσφήμισης που τελέσθηκε δια του τύπου. Αναιρεί, παραπέμπει και Π.Ο.Π.Δ. για την πράξη της συκοφαντικής δυσφήμισης δια του τύπου.

Αριθμός 1030/2009

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΟΥ ΑΡΕΙΟΥ ΠΑΓΟΥ

Ε Ποινικό Τμήμα

Συγκροτήθηκε από τους Δικαστές: Κωνσταντίνο Κούκλη, Αντιπρόεδρο Αρείου Πάγου, Βασίλειο Λυκούδη και Ελευθέριο Νικολόπουλο- Εισηγητή, Αναστάσιο Λιανό και Βιολέττα Κυτέα, Αρεοπαγίτες.

Συνήλθε σε δημόσια συνεδρίαση στο Κατάστημά του στις 6 Μαρτίου 2009, με την παρουσία του Αντεισαγγελέα του Αρείου Πάγου Νικολάου Μαύρου (γιατί κωλύεται ο Εισαγγελέας) και της Γραμματέως Ευδοκίας Φραγκίδη, για να δικάσει τις αιτήσεις των αναιρεσιόντων-κατηγορουμένων 1. Χ1, που εκπροσωπήθηκε από τον πληρεξούσιο δικηγόρο της Δημήτριο Παπακωνσταντόπουλο και 2. Χ2 που εκπροσωπήθηκε από τον πληρεξούσιο δικηγόρο του Βασίλειο Αλαβάνο-Τσαπαλίρα, περί αναιρέσεως της 3171/2008 απόφασης του Τριμελούς Εφετείου Αθηνών.

Με πολιτικώς ενάγουσα την Ψ1 που δεν παρέστη στο ακροατήριο.

Το Τριμελές Εφετείο Αθηνών, με την ως άνω απόφασή του, διέταξε όσα λεπτομερώς αναφέρονται σ' αυτή, και οι αναιρεσιόντες-κατηγορούμενοι ζητούν την αναίρεση αυτής, για τους λόγους που αναφέρονται στις από 12 Ιανουαρίου 2009 και 9 Ιανουαρίου 2009 αιτήσεις τους αντίστοιχα, που καταχωρίστηκαν στο οικείο πινάκιο με τον αριθμό 140/2009.

Αφού άκουσε

Τους πληρεξουσίου δικηγόρους των αναιρεσιόντων, που ζήτησαν όσα αναφέρονται στα σχετικά πρακτικά και τον Αντεισαγγελέα, που πρότεινε να απορριφθούν οι προκείμενες αιτήσεις αναίρεσης.

ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

1.α- Κατά το άρθρο μόνο παρ.3 του Ν. 2243/1994, στα εγκλήματα που διαπράττονται δια του τύπου, οι προβλεπόμενες στο Κώδικα Ποινικής Δικονομίας με ποινή ακυρότητας ή απαραδέκτου προθεσμίες που υπερβαίνουν τις πέντε ημέρες, συντέμνονται στο ήμισυ. Το κλάσμα που τυχόν προκύπτει συμπληρώνεται ως την επόμενη ακέραιη μονάδα. Από τη διάταξη αυτή, προκύπτει ότι επί αναίρεσης κατά καταδικαστικής απόφασης για εγκλήματα που διαπράττονται δια του τύπου, η προς τούτο χορηγούμενη από το άρθρο 473 παρ. 1 του Κ.Π.Δ προθεσμία των δέκα ημερών, για αναίρεση από εκείνον που καταδικάστηκε, **συντέμνεται**

στο ήμισυ, δηλαδή σε πέντε ημέρες και αρχίζει από τότε που η τελεσίδικη απόφαση θα καταχωριστεί καθαρογραμμένη στο ειδικό βιβλίο που τηρείται από τη γραμματεία του ποινικού δικαστηρίου.

Κατά την αληθή έννοια της διατάξεως αυτής, η κατά τα άνω σύντηξη της προθεσμίας στο ήμισυ εφαρμόζεται επί πράξεων τελουμένων δια του τύπου όταν αυτές διώκονται αυτοτελώς. Όταν, όμως, η δια του τύπου τελούμενη παράβαση συρρέει με άλλη αξιόποινη πράξη ή συρρέει ως μερικότερη πράξη εξακολουθούντος εγκλήματος που δεν υπάγεται στις περί τύπου διατάξεις, και τα οποία εγκλήματα συνεκδικάσθηκαν και εκδόθηκε κοινή για όλα καταδικαστική απόφαση, τότε ως προς την προθεσμία ασκήσεως αναιρέσεως κατά της αποφάσεως αυτής κατισχύει η γενική ρύθμιση του άρθρου 473 παρ.1 του Κ.Π.Δ. Αντίθετη εκδοχή, ότι δηλαδή για καθένα από τα συρρέοντα εγκλήματα η προθεσμία αναιρέσεως κατά της καταδικαστικής αποφάσεως λαμβάνεται υπόψη αυτοτελώς, θα κατέληγε σε άτοπα και θα οδηγούσε σε φαλκίδευση των δικαιωμάτων του κατηγορουμένου ο οποίος είτε θα έπρεπε να ασκήσει αυτοτελείς αιτήσεις αναιρέσεως τηρώντας τη νόμιμη προθεσμία για καθένα από τα εγκλήματα που συνεκδικάσθηκαν, είτε για τα συρρέοντα και μη υπαγόμενα στις περί τύπου διατάξεις εγκλήματα θα έπρεπε να υποχρεωθεί να ασκήσει την αίτηση αναιρέσεως εντός της βραχύτερης προθεσμίας των πέντε ημερών.

β.-Στην προκείμενη περίπτωση με την από 12-1-2009 αίτηση της Χ1 επιδιώκεται η αναίρεση της υπ' αριθμ. 3171/2008 αποφάσεως του Τριμελούς Εφετείου Αθηνών. Με την άνω απόφαση καταδικάσθηκε η αναιρεσίτουσα για συκοφαντική δυσφήμιση κατ' εξακολούθηση με χρόνο και τόπο τέλεσης των μερικότερων πράξεων την 6-3-2005 στην Αθήνα και την 2-4-2005 στα Για την τελευταία πράξη το δικαστήριο δέχθηκε ότι η αναιρεσίτουσα διέπραξε αυτή **δια του τύπου**, ως μέσου τέλεσης αυτής. Η ως άνω απόφαση καταχωρίστηκε καθαρογραμμένη στο ειδικό βιβλίο τελεσίδικων αποφάσεων στις 2 Ιανουαρίου 2009, όπως προκύπτει από την προσκομιζόμενη υπηρεσιακή βεβαίωση του Γραμματέα του άνω Δικαστηρίου. Η κρινόμενη αίτηση αναίρεσης ασκήθηκε με δήλωση που κοινοποιήθηκε στον Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου την 12 Ιανουαρίου 2009 δηλαδή εντός της κατά το άρθρο 473 παρ.1 Κ.Π.Δ δεκαήμερης προθεσμίας και επομένως, κατά τα προεκτεθέντα, είναι εμπρόθεσμη και παραδεκτή και κατά το μέρος που πλήττεται η προσβαλλόμενη καταδικαστική απόφαση για την μερικότερη πράξη της συκοφαντικής δυσφήμισεως η οποία φέρεται ότι τελέσθηκε δια του τύπου.

γ.- Με την άνω αίτηση πρέπει να συνεκδικασθεί και η νομοτύπως και εμπροθέσμως ασκηθείσα από 9-1-2009 αίτηση αναιρέσεως του Χ2 ο οποίος επίσης καταδικάσθηκε με την άνω απόφαση.

II.- Από το συνδυασμό των διατάξεων των άρθρων 362 και 363 του Π.Κ. προκύπτει, ότι για τη στοιχειοθέτηση του προβλεπόμενου σ' αυτές εγκλήματος της συκοφαντικής δυσφήμισης, απαιτείται ισχυρισμός ή διάδοση ενώπιον τρίτου, για κάποιον άλλον, "γεγονότος" που μπορεί να βλάψει την τιμή ή την υπόληψή του και είναι ψευδές, ο δε υπαίτιος γνώριζε ότι αυτό είναι ψευδές.

Στην έννοια του "γεγονότος" εντάσσεται κάθε συγκεκριμένο περιστατικό του εξωτερικού κόσμου, που ανάγεται στο παρελθόν ή το παρόν, εμπίπτει στις αισθήσεις και είναι δεκτικό αποδείξεως, καθώς και κάθε συγκεκριμένη σχέση ή συμπεριφορά, η οποία προσάπτεται σε ορισμένο πρόσωπο, με συνέπεια να επέρχεται εμφανής υποτίμηση της τιμής ή της υπόληψής του.

Για την υποκειμενική θεμελίωση του εγκλήματος, απαιτείται **άμεσος δόλος** συνιστάμενος, στην ηθελημένη ενέργεια του ισχυρισμού ή της διάδοσης ενώπιον τρίτου, του ψευδούς γεγονότος, εν γνώσει του δράστη ότι αυτό είναι ψευδές και δύναται να βλάψει την τιμή και την υπόληψη του άλλου. Δεν αρκεί δηλαδή ο απλός ή ο ενδεχόμενος δόλος. Εξάλλου, η καταδικαστική απόφαση έχει την απαιτούμενη κατά το άρθρο 93

παρ. 3 του Συντάγματος και 139 του ΚΠοινΔ ειδική και εμπειριστατωμένη αιτιολογία, η έλλειψη της οποίας ιδρύει τον εκ του άρθρου 510 παρ. 1 περ. Δ' του ίδιου Κώδικα λόγο αναιρέσεως, όταν σ' αυτή περιέχονται με σαφήνεια, πληρότητα και χωρίς αντιφάσεις, τα πραγματικά περιστατικά που προέκυψαν από την διαδικασία στο ακροατήριο, σχετικά με τα υποκειμενικά και τα αντικειμενικά στοιχεία του εγκλήματος, οι αποδείξεις επί των οποίων θεμελιώνονται τα περιστατικά αυτά, καθώς και οι σκέψεις με τις οποίες το δικαστήριο υπήγαγε τα αποδειχθέντα περιστατικά, στην ουσιαστική ποινική διάταξη που εφαρμόσθηκε. **Ιδιαίτερη αιτιολόγηση για την ύπαρξη του δόλου, δεν είναι αναγκαία. Όταν όμως για το αξιόποιο της πράξεως απαιτούνται,** εκτός από τα περιστατικά που απαρτίζουν κατά νόμο την έννοια αυτής και ορισμένα πρόσθετα στοιχεία, όπως η γνώση ορισμένων περιστατικών στο έγκλημα της συκοφαντικής δυσφήμισης, η ύπαρξη δηλαδή άμεσου δόλου, η αιτιολογία πρέπει να εκτείνεται και στη γνώση αυτή, με παράθεση των περιστατικών που την δικαιολογούν.

Στην προκείμενη περίπτωση, με την προσβαλλόμενη υπ' αριθμ. 3171/2008 απόφαση του Τριμελούς Πλημμελειοδικείου Αθηνών, καταδικάσθηκαν οι αναιρεσείοντες για συκοφαντική δυσφήμιση κατ'εξακολούθηση και επιβλήθηκε στην μεν πρώτη Χ1 ποινή φυλακίσεως έξι (6) μηνών στον δε δεύτερο Χ2 ποινή φυλακίσεως πέντε (5) μηνών, η οποία και για τους δύο ανεστάλη επί τριετία. Το εκδόν την προσβαλλόμενη απόφαση δικαστήριο, με μνεία των κατ' είδος αναφερόμενων αποδεικτικών μέσων και **κατά την ανέλεγκτη περί τα πράγματα κρίση του,** δέχθηκε ότι αποδείχθηκαν τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά:

" ... Η δεύτερη κατηγορούμενη Χ1 είναι πρόεδρος του παγκρητίου συλλόγου προστασίας ζώων "... που διατηρεί κυνοκομείο φιλοξενίας αδέσποτων σκύλων στα ... και ο οποίος σύλλογος συνεργάζεται με τον συνώνυμο σύλλογο προστασίας ζώων "... που εδρεύει στη Γερμανία και η εγκαλούσα Ψ1 είναι πρόεδρος του σωματείου με την επωνυμία "Συνομοσπονδία Ζωοφιλικών Σωματείων Ελλάδος". Η εγκαλούσα, στα πλαίσια της δραστηριότητας της ως προέδρου της ως άνω φιλοζωϊκής συνομοσπονδίας, είχε γίνει αποδέκτρια καταγγελιών για αθρόα εξαγωγή ζώων συντροφίας από την Ελλάδα σε ξένες χώρες, χωρίς την τήρηση των προϋποθέσεων του Ν. 3176/2003 και της ΥΑ 280239/2003, με σκοπό να χρησιμοποιηθούν ως πειραματόζωα ή για την παρασκευή καλλυντικών ή στο εμπόριο γούνας. Έτσι, στα πλαίσια καταγγελίας που είχε για παράνομη εξαγωγή σκύλων από την Ελλάδα, στις 27-2-2005, τις πρωινές ώρες, η εγκαλούσα μαζί με τον εξετασθέντα στο ακροατήριο μάρτυρα ... **και τη δικηγόρο της Αγάθη Λεκάκου,** μετέβησαν στο λιμάνι του Πειραιά, όπου, σύμφωνα με πληροφορίες της, θα κατέπλεε από τα ... το πλοίο "...", με το οποίο μεταφερόταν φορτηγό αυτοκίνητο με 58 σκύλους, που θα εξάγονταν από το σωματείο "... στη Γερμανία, με παραλήπτη το ως άνω φιλοζωϊκό σωματείο "..., χωρίς την τήρηση των νομίμων διατυπώσεων.

Πράγματι εντοπίστηκε το συγκεκριμένο φορτηγό και συνελήφθησαν από τη λιμενική αρχή που είχε ειδοποιηθεί από την εγκαλούσα τρεις Γερμανοί υπήκοοι που συνόδευαν τα ζώα, τα οποία οδηγήθηκαν σε πανσιόν μικρών ζώων, ενώ κατασχέθηκαν από την λιμενική αρχή τα συνοδευτικά έγγραφα αυτών, επειδή η μεταφορά των ζώων ήταν παράνομη, αφού αυτά δεν διέθεταν την απαραίτητη σήμανση (μικροτσιπ) και καταγραφή, καθώς και τα απαραίτητα νομιμοποιητικά έγγραφα. Μετά απ' αυτά, η δεύτερη κατηγορούμενη, στην προσπάθειά της να διασκεδάσει κάθε εναντίον της κατηγορία για παράνομη αποστολή ζώων στη Γερμανία, εξαπέλυσε έναν αγώνα μείωσης της υπόληψης της εγκαλούσας, ισχυριζόμενη εν γνώσει της γι' αυτήν ψευδή γεγονότα, ικανά να βλάψουν την τιμή και την υπόληψη της και να μειώσουν το κύρος της ως

προέδρου της ως άνω φιλοζωϊκής συνομοσπονδίας σωματείων, αφού την εμφάνιζε να παρανομεί και να ,κερδοσκοπεί εκμεταλλεύομενη τα αδέσποτα ζώα.

Ειδικότερα, η δεύτερη κατηγορούμενη, στις 6-3-2005 εμφανίσθηκε σε σχετικό ρεπορτάζ στο κεντρικό δελτίο ειδήσεων του τηλεοπτικού σταθμού "MEGA" και εν γνώσει της δήλωσε και ισχυρίστηκε ψευδώς ενώπιον του τηλεοπτικού κοινού του ως άνω σταθμού ότι η εγκαλούσα πωλεί 3.000 αδέσποτους σκύλους σε ινστιτούτα για πειραματόζωα. Επίσης, η δεύτερη κατηγορουμένη, στις 2-4-2005, ως πρόεδρος του ως άνω σωματείου, εξέδωσε δελτίο τύπου, στο οποίο αναφερόμενη στο ως άνω περιστατικό της καταγγελίας της εγκαλούσας και της ένεκα αυτής αποτροπής της εκ μέρους της ίδιας αποστολής ζώων στη Γερμανία, χαρακτήριζε την εγκαλούσα "ζωόφιλη" που υποστηρίζεται από ομάδα "προστατών ζώων" και "ευλογείται" από υπαλλήλους του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και της τοπικής αυτοδιοίκησης, με τη βοήθεια των οποίων έχει εξαπολύσει λυσσαλέο πόλεμο εναντίον της ίδιας, διαδίδοντας ότι αυτή έχει προβεί σε κλοπή των ζώων, τρομοκρατώντας και απειλώντας σε κάθε κατεύθυνση και επιχειρώντας ακόμη και να της αποσπάσουν τα ζώα με τρόπο παράνομο και καταχρηστικό, ενώ όλοι μαζί οι ανωτέρω εξυπηρετούν εκούσια ή ακούσια το "κύκλωμα" εκμετάλλευσης και εμπορευματοποίησης των αδέσποτων.

Οι χαρακτηρισμοί στο ως άνω δελτίο τύπου από μέρους της δεύτερης κατηγορούμενης για "κακόβουλη καταγγελία", για "ζωόφιλη" εντός εισαγωγικών, για "προστάτες ζώων" εντός εισαγωγικών και για εκούσια ή ακούσια εξυπηρέτηση του κυκλώματος εκμετάλλευσης και εμπορευματοποίησης αδέσποτων ζώων, αποτελούν κρίσεις και χαρακτηρισμούς της δεύτερης κατηγορούμενης που μειώνουν την τιμή και την υπόληψη της εγκαλούσας και όχι δυσφημιστικά γεγονότα και ως εκ τούτου κατ' ορθότερο χαρακτηρισμό της πράξεως της δεύτερης κατηγορουμένης που αναφέρεται στις ως άνω κρίσεις και χαρακτηρισμούς της, αυτή τέλεσε το πλημμέλημα της εξυβρίσεως σε βάρος εγκαλούσας, ως προς το οποίο πρέπει να παύσει υφ' όρον η ποινική δίωξη που ασκήθηκε εναντίον της κατ' εφαρμογή του άρθρου 31 παρ. 1 του Ν. 3346/2005 ,αφού η πράξη αυτή κατά της οποίας ο νόμος απειλή φυλάκιση μέχρι ένα έτος ή χρηματική ποινή τελέστηκε πριν από τη δημοσίευση του Ν. 3346/2005 και συγκεκριμένα στις 2-4-2005 και έχει παραγραφεί το αξιόποινό της.

Αντίθετα, οι ως άνω ισχυρισμοί της δεύτερης κατηγορουμένης τόσο στο δελτίο ειδήσεων του τηλεοπτικού καναλιού "MEGA" ότι η ,εγκαλούσα πωλεί 3.000 αδέσποτους σκύλους σε ινστιτούτα για πειραματόζωα, όσο και και στο ως άνω δελτίο τύπου που εξέδωσε , ότι η εγκαλούσα με τους συνεργάτες της έχει εξαπολύσει λυσσαλέο πόλεμο εναντίον της ίδιας, διαδίδοντας ότι αυτή έχει προβεί σε κλοπή των ζώων, τρομοκρατώντας και απειλώντας σε κάθε κατεύθυνση και επιχειρώντας ακόμη και να της αποσπάσουν τα ζώα με τρόπο παράνομο και καταχρηστικό αποτελούν ισχυρισμούς για γεγονότα που μπορούν να μειώσουν την τιμή και την υπόληψη της εγκαλούσας και που είναι ψευδή, καθόσον η εγκαλούσα δεν ισχυρίστηκε ούτε διέδωσε ποτέ ότι η δεύτερη κατηγορουμένη είχε προβεί σε κλοπή των ζώων, ούτε επεδίωξε να τα αποσπάσει από την κυριότητα της, αλλά, υπό την ως άνω ιδιότητα της και λόγω των πληροφοριών που είχαν περιέλθει σ' αυτήν, ενδιαφέρθηκε για τον έλεγχο της νομιμότητας της μεταφοράς τους από την Ελλάδα στη Γερμανία και η εγκαλούσα δεν εξυπηρετούσε με οποιοδήποτε τρόπο την εμπορευματοποίηση των ζώων, ούτε είχε αναπτύξει έκνομες δραστηριότητες, ούτε διευκολυνόταν στις έκνομες δραστηριότητές της από "προστάτες" ζώων, ούτε καλυπτόταν από υπαλλήλους του Υπουργείου Γεωργικής Ανάπτυξης. **Μάλιστα η δεύτερη κατηγορουμένη γνώριζε την αναλήθεια και το ψεύδος των ως άνω γεγονότων που ισχυρίστηκε ενώπιον τρίτων για την**

εγκαλούσα και τα ισχυρίστηκε εν γνώσει τελώντας της αναλήθειάς τους με σκοπό να βλάψει την τιμή και την υπόληψη της εγκαλούσας, εμφανίζοντάς την ότι, παρά την ως άνω ιδιότητά της, της προέδρου φιλοζωϊκής συνομοσπονδίας σωματείων, μόνον φαινομενικά και όχι ουσιαστικά είναι ζωόφιλη και τούτο, προκειμένου να αποδυναμώσει την καταγγελία στην οποία είχε προβεί εκείνη εις βάρος της ίδιας για την παράνομη αποστολή των ζώων στην Γερμανία.

Περαιτέρω, όπως αποδείχθηκε από τα αποδεικτικά στοιχεία που προαναφέρθηκαν, **ο πρώτος κατηγορούμενος X2 ως ιδιοκτήτης της διαδικτυακής διεύθυνσης ...com** (βλ. την αναγνωσθείσα σχετική ιστοσελίδα που βρίσκεται σε φωτοαντίγραφο στην δικογραφία που τον αναφέρει ως ιδιοκτήτη της ως άνω διαδικτυακής διεύθυνσης -site-), στην οποία είναι αναρτημένη η ξενόγλωσση ιστοσελίδα του σωματείου "...", το οποίο συνεργάζεται με το σωματείο "...", του οποίου πρόεδρος είναι η δεύτερη κατηγορούμενη, ανέβασε και καταχώρισε στην ιστοσελίδα αυτή και στην ως άνω διαδικτυακή διεύθυνση σειρά δυσφημιστικών για την εγκαλούσα κειμένων με αφορμή το ως άνω επεισόδιο της 27-2-2005 στο λιμάνι του Πειραιά και την αποτροπή της εξαγωγής των 58 σκύλων στη Γερμανία που θα παραλάμβανε το ως άνω σωματείο "..

". Ειδικότερα, ο πρώτος κατηγορούμενος, στις 2-3-2005 ανέβασε και καταχώρησε στην ως άνω ιστοσελίδα και στην ως άνω διαδικτυακή διεύθυνση, κείμενο με τίτλο "Τακτικές της Άγριας Δύσης σταμάτησαν την "Πυρομείν'", στο οποίο ισχυρίστηκε για την εγκαλούσα ότι είναι γνωστή για τις εθνικιστικές και εξτρεμιστικές ακροδεξιές της αντιλήψεις, ότι αυτή έχει ξεπεράσει τη δημόσια εξουσία και ότι είχε προβεί στην υπεξαγωγή των εγγράφων που συνόδευαν τους μεταφερόμενους σκύλους της δεύτερης κατηγορούμενης.

Επίσης, στις 2-3-2005, στην ίδια ως άνω ιστοσελίδα ανέβασε και καταχώρισε επιστολή της ..., η οποία συνόδευε μαζί με άλλους δύο Γερμανούς υπηκόους τα μεταφερόμενα ζώα και είχε συλληφθεί στο λιμάνι του Πειραιά για παράνομη μεταφορά ζώων συντροφιάς, με την οποία ισχυριζόταν ότι τα συνοδευτικά έγγραφα των σκύλων είχαν υπεξαχθεί από την εγκαλούσα, πράγμα που γνώριζε δήθεν από ίδια αντίληψη και ότι αυτή το ανέφερε στον αξιωματικό της λιμενικής αστυνομίας παρουσία της εγκαλούσας, η οποία όμως το αρνήθηκε και ζήτησε να φάξει τη τσάντα της, πράγμα όμως που αυτή αρνήθηκε να πράξει. **Το περιεχόμενο της επιστολής αυτής' που ανέβασε και καταχώρισε στην ως άνω ιστοσελίδα, ο πρώτος κατηγορούμενος το υιοθέτησε και το διέδωσε στους επισκέπτες της ιστοσελίδας και της ως άνω διαδικτυακής διεύθυνσης,** προσθέτοντας επιπλέον και καταχωρώντας στην ως άνω ιστοσελίδα και τον ισχυρισμό ότι η λίστα των κατηγοριών και των μομφών κατά των αντιπάλων της ζωοφιλίας, της εγκαλούσας και της δικηγόρου της Άννας Λεκκάκου, γίνεται όλο και μακρύτερη και ότι τα έγγραφα της μεταφοράς των ζώων κλάπηκαν από την εγκαλούσα μπροστά στα μάτια των οδηγών.

Τέλος, ο πρώτος κατηγορούμενος, στις 15-3-2005, ανέβασε και καταχώρισε στην ίδια ως άνω ιστοσελίδα ανυπόγραφο κείμενο (άρθρο) με τον τίτλο "Το τέλος της ζωοφιλίας στην Ελλάδα:", καθώς και κείμενο με τον υπότιτλο "Αθλιες Προοπτικές", με τα οποία ισχυρίστηκε ότι η εγκαλούσα και οι συνεργάτες της κινούν τα νήματα στο παρασκήνιο, όπως επιθυμούν, οι δε Αρχές πιστεύουν ακόμη αυτούς περισσότερο από "εμάς τους αλλοδαπούς" και ότι η εγκαλούσα τους έχει επιλέξει ως τον "εχθρό" στον αγώνα εξουσίας της, αποβλέποντας σε ευρωπαϊκές επιδοτήσεις και εθνικές επιχορηγήσεις από την τουριστική ζωοφιλική βιομηχανία και όλα αυτά καταλήγουν στα χρήματα τα οποία η εγκαλούσα αντίπαλός τους θέλει να πάρει στα χέρια της από τις ευρωπαϊκές επιδοτήσεις και την τουριστική ζωοφιλική βιομηχανία.

Ο χαρακτηρισμός του πρώτου κατηγορουμένου για την εγκαλούσα ότι είναι γνωστή για τις εθνικιστικές και εξτρεμιστικές ακροδεξιές της αντιλήψεις, αποτελεί κρίση και χαρακτηρισμό που μειώνει την τιμή και την υπόληψη της εγκαλούσας και όχι δυσφημιστικό γεγονός και ως εκ τούτου κατ' ορθότερο χαρακτηρισμό της πράξεως του πρώτου κατηγορουμένου που αναφέρεται στην ως άνω κρίση και χαρακτηρισμό του, αυτός τέλεσε το πλημμέλημα της εξουβρίσεως σε βάρος της εγκαλούσας, ως προς το οποίο πρέπει να παύσει υφ' όρον η ποινική δίωξη που ασκήθηκε εναντίον του, κατ' εφαρμογή του άρθρου 31 παρ. 1 του Ν. 3346/2005, αφού η πράξη αυτή κατά της οποίας ο νόμος απειλή φυλάκιση μέχρι ένα έτος ή χρηματική ποινή τελέστηκε πριν από τη δημοσίευση του Ν. 3346/2005 και συγκεκριμένα στις 2-3-2005 και έχει παραγραφεί το αξιόποινό της.

Αντίθετα, οι υπόλοιποι ως άνω ισχυρισμοί του πρώτου κατηγορουμένου, αναφέρονται σε γεγονότα που ισχυρίστηκε και διέδωσε ο πρώτος κατηγορούμενος μέσω της ως άνω ιστοσελίδας ενώπιον απροσδιόριστου αριθμού επισκεπτών της τα οποία ήταν ψευδή, καθόσον όλα τα έγγραφα συνόδευαν τα ζώα, τα οποία ήταν ελλιπή και καθιστούσαν τη μεταφορά τους παράνομη, κατασχέθηκαν από τα αρμόδια προανακριτικά όργανα της λιμενικής αστυνομίας, η δε εγκαλούσα δεν προέβη στην κλοπή κανενός εγγράφου, αλλά απλώς κατήγγειλε το γεγονός της παράνομης μεταφοράς των ζώων από φιλοζωικά αισθήματα και μόνο, χωρίς να προσδοκά κανένα κέρδος, αφού δεν λαμβάνει επιχορηγήσεις ή ευρωπαϊκές επιδοτήσεις για τη φιλοζωική δραστηριότητα της, τα ως άνω δε ψευδή γεγονότα ήταν ικανά να βλάψουν την τιμή και την υπόληψη της εγκαλούσας, αφού αυτή εμφανιζόταν ότι έκλεψε τα έγγραφα για να ενοχοποιήσει τους μεταφέροντες τα ζώα συντροφίας και ότι είχε ως μοναδικό κίνητρο την αποκομιδή οικονομικού οφέλους από την εκμετάλλευση αδέσποτων ζώων και ο πρώτος κατηγορούμενος γνώριζε την αναλήθεια των προαναφερομένων ψευδών γεγονότων και ισχυρίστηκε και διέδωσε αυτά με σκοπό να βλάψει την τιμή και την υπόληψη της εγκαλούσας, να μειώσει το κύρος της, να την εμφανίσει ως αναξιόπιστη, να υποσκάψει τη φιλοζωική δραστηριότητα της, να αποδυναμώσει την κατηγορία σε βάρος της δεύτερης κατηγορουμένης και συνεργάτιδας του και να επιτευχθεί έτσι η εξαγωγή των ζώων συντροφίας στη Γερμανία και η απ' αυτόν παραλαβή τους.

Ο ισχυρισμός του πρώτου κατηγορουμένου ότι η συκοφαντική δυσφήμιση για την οποία κατηγορείται έγινε διά του τύπου είναι αβάσιμος. Τούτο διότι για να θεωρείται ότι η δυσφήμιση έγινε διά του τύπου πρέπει να έχει γίνει με δημοσίευση εντύπου και ως τέτοιο δεν θεωρείται το διαδίκτυο (ίντερνετ) ή η τηλεόραση.

Ειδικότερα, οι διατάξεις των άρθρων 1 παρ.1 και 2 παρ.1 και 2 του Α.Ν. 1098/1938 "περί Τύπου", οι οποίες επανήλθαν σε ισχύ με το άρθρο 2 του Ν. 10/1975 και οι οποίες δεν καταργήθηκαν από την παρ. 1 του άρθρου μόνου του Ν. 2243/1994, γιατί αυτές δεν εμπίπτουν στην έννοια της ουσιαστικής ποινικής δικονομικής διατάξεως αλλ' απλώς και μόνον προσδιορίζουν την έννοιά του τύπου, του εντύπου, του δημοσιεύματος και της δημοσιεύσεως, ορίζουν ότι "Τύπος και έντυπον, επί των οποίων εφαρμόζονται οι διατάξεις του νόμου τούτο είναι πάν ότε εκ τυπσγραφίας ή οιουδήποτε άλλου μηχανικού ή χημικού μέσου παράγεται εις όμοια αντίτυπα και χρησιμεύει εις πολλαπλασιασμόν ή διάδοση χειρογράφων, εικόνων, παραστάσεων, μετά ή άνευ σημειώσεων ή μουσικών έργων μετά κειμένου ή επεξηγήσεων ή φωνογραφικών πλακών".

"Ως δημοσίευσις εντύπου θεωρείται η διανομή, πώλησις, καθώς και η εις δημόσιον μέρος ή εν δημοσία συναθροίσει ή εις μέρος προσιτόν εις το κοινόν τοιχοκόλλησις ή έκθεσις παντός εντύπου". Και "Αδίκημα του Τύπου υπάρχει όταν λάβει χώρα ή κατά την προηγούμενην παράγραφον δημοσίευσις".

Από τις διατάξεις αυτές προκύπτει ότι για τη στοιχειοθέτηση των εγκλημάτων που τελούνται δια του Τύπου, δηλαδή των εγκλημάτων του κοινού δικαίου που προβλέπονται από τον Ποινικό Κώδικα ή από τους ειδικούς ποινικούς νόμους και τελούνται με κατάχρηση του Τύπου ως μέσου για την εκδήλωσή τους (Ολ. ΑΠ. 759/198β), δεν αρκεί να συντρέχει το στοιχείο του εντύπου, όπως εννοιολογικώς προσδιορίζεται από το ως άνω άρθρο 1 του Α.Ν 1092/1938, αλλά προσ απαιτείται και η δημοσίευσή του, η οποία σύμφωνα με 1 άρθρο 2 παρ.1 του ίδιου νόμου θεωρείται ότι υπάρχει όταν συντελεσθεί η διανομή πώληση του εντύπου, καθώς και η τοιχοκόλληση ή έκθεση αυτού σε δημόσιο μέρος ή σε δημόσια συνάθροιση ή σε μέρος προσιτό στο κοινό.

Κατά συνέπεια καταχώριση στο διαδίκτυο (ίντερνετ) κειμένου με δυσφημιστικά γεγονότα και ανακοίνωση από τηλεόρασεως δυσφημιστικών γεγονότων, αφού το διαδίκτυο και τηλεόραση δεν αποτελούν τυπογραφία ούτε θεωρούνται μηχανικά μέσα πολλαπλασιασμού χειρογράφων και δεν θεωρούνται ως "τύπος" ή "έντυπο", δεν στοιχειοθετούν αδίκημα τελούμενο διά του τύπου, όπως αβάσιμα ισχυρίζεται ο πρώτος κατηγορούμενος (βλ. ΑΠ. 345/2002 ΝοΒ 2002, 1522 και Ποιν.Λογ 2002,278 και ΑΠ. 136/2000 ΠοινΧρ 2000,412 και Ποιν.Δνη 2000, 494).

Άλλωστε, ο ισχυρισμός του πρώτου κατηγορουμένου ότι η συκοφαντική δυσφήμιση που τέλεσε σε βάρος της εγκαλούσας ως **διά του τύπου έχει υποπέσει στην δεκαοκτάμηνη παραγραφή είναι αβάσιμος** και απορριπτέος και εκ του λόγου ότι επήλθε στις 7-8-2006 αναστολή της μη συμπληρωθείσας μέχρι τότε παραγραφής με την νομότυπη επίδοση στον πρώτο κατηγορούμενο του υπ' αριθμ. 31611/2006 κλητηρίου θεσπίσματος και μέχρι σήμερα δεν έχει συμπληρωθεί ο χρόνος της αναστολής της παραγραφής και της παραγραφής του πλημμελήματος που τέλεσε, ακόμη και αν θεωρηθεί ότι αυτό τελέστηκε διά του τύπου, πράγμα που όπως προαναφέρθηκε δεν συμβαίνει (βλ. στη . δικογραφία το σχετικό αποδεικτικό επιδόσεως του κλητηρίου θεσπίσματος στον δεύτερο κατηγορούμενο και το υπ' αριθμ. πρωτ. 106479/6-10-2006 έγγραφο του Υπουργείου Δικαιοσύνης).

Τέλος, το αίτημα της δεύτερης κατηγορουμένης να αναβληθεί η υπόθεση η υπόθεση για να προσκομισθούν οι κασέττες από τον τηλεοπτικό σταθμό "MEGA" πρέπει να απορριφθεί, αφού κατά την κρίση του Δικαστηρίου κρίνεται παρελκυστικό της εκδικάσεως της υποθέσεως, ενόψει του ότι η προσκόμιση των κασεττών από τον τηλεοπτικό σταθμό "MEGA" δεν θα συντελέσει στην ορθότερη και ασφαλέστερη διάγνωση της υποθέσεως.

Επομένως, ενόψει όλων των ανωτέρω, πρέπει να παύσει υφ' όρον η ποινική δίωξη που ασκήθηκε κατά των κατηγορουμένων όσον αφορά τις προαναφερθείσες πράξεις τους που κατ' ορθότερο χαρακτηρισμό αποτελούν εξυβρίσεις και να κηρυχθούν οι κατηγορούμενοι για τις υπόλοιπες ως άνω πράξεις τους ένοχοι συκοφαντικής δυσφημίσεως της εγκαλούσας κατ' εξακολούθηση, σύμφωνα με το διατακτικό.

Ωστόσο, όπως αποδείχθηκε από τα αποδεικτικά στοιχεία που προαναφέρθηκαν, ο πρώτος κατηγορούμενος μέχρι τότε που τέλεσε. την ως άνω αξιόποινη πράξη της συκοφαντικής δυσφημίσεως κατ' εξακολούθηση έζησε έντιμη ατομική, οικογενειακή, επαγγελματική και γενικά κοινωνική ζωή και η δεύτερη κατηγορουμένη μετά την ως άνω αξιόποινη πράξη της συκοφαντικής δυσφημίσεως κατ' εξακολούθηση

συμπεριφέρθηκε καλά για σχετικά μεγάλο διάστημα και γιαυτό στον πρώτο κατηγορούμενο πρέπει να αναγνωρισθεί η ελαφρυντική περίπτωση του άρθρου 84 παρ. 2 περ. α του Π.Κ. και να γίνει δεκτό ότι αυτός μέχρι της τελέσεως της ως άνω αξιόποινης πράξης που διέπραξε έζησε έντιμη ατομική, οικογενειακή επαγγελματική και γενικά κοινωνική ζωή και στην δεύτερη κατηγορούμενη πρέπει να αναγνωρισθεί η ελαφρυντική περίπτωση του άρθρου 84 παρ. 2 περ. ε του Π.Κ. και να γίνει δεκτό ότι αυτή συμπεριφέρθηκε καλά για σχετικά μεγάλο διάστημα μετά την ως άνω αξιόποινη πράξη της..."-.

Με τις παραδοχές αυτές, η αιτιολογία της προσβαλλόμενης αποφάσεως δεν είναι ειδική και εμπειριστατωμένη. Και τούτο διότι δεν εκτίθενται στην απόφαση και μάλιστα με θετικό τρόπο συγκεκριμένα περιστατικά, από τα οποία το Εφετείο συνήγαγε τη γνώση των κατηγορουμένων- αναιρεσιδόντων για την αναλήθεια των γεγονότων στα οποία αφορά η συκοφαντική δυσφήμιση, δεδομένου ότι σε σχέση με το στοιχείο αυτό του άμεσου δόλου (γνώση) η προσβαλλόμενη απόφαση περιορίζεται να παραθέσει στο σκεπτικό και το διατακτικό της, τόσο για την κατηγορούμενη Χ1 όσο και για τον κατηγορούμενο Χ2 απλώς ότι οι κατηγορούμενοι "γνώριζαν την αναλήθειά τους" και "τελούσανε εν γνώσει της αναλήθειας τους" χωρίς όμως η γνώση αυτή των κατηγορουμένων να είναι καθόλου αυτονόητη, αφού τα γεγονότα δεν συνδέονται αναπόσπαστα με αυτούς.

Επομένως, ο από το άρθρο 510 παρ.1 στοιχ. Δ' του Κ.Π.Δ λόγος αναιρέσεως και των δύο αναιρεσιδόντων με τον οποίο πλήττεται η απόφαση για έλλειψη αιτιολογίας είναι βάσιμος και πρέπει κατά παραδοχή αυτού να αναιρεθεί η προσβαλλόμενη απόφαση, παραπεμφθεί δε η υπόθεση για νέα συζήτηση στο ίδιο δικαστήριο που εξέδωσε την προσβαλλόμενη απόφαση, το οποίο θα συγκροτηθεί από δικαστές άλλους από εκείνους που δίκασαν προηγουμένως,.

III.- Με την παράγραφο 1 του άρθρου μόνου Ν. 2243/1994 ορίσθηκε ότι διατηρείται εν ισχύ η διάταξη του άρθρου 47 ΑΝ 1092/1938, όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 4 § 2 Ν. 1738/1987. Το άρθρο 47 ΑΝ 1092/1938 μετά την κατά τα άνω αντικατάστασή του διαμορφώθηκε ως εξής: "τα αδικήματα που πράττονται δια του τύπου παραγράφονται μετά 18 μήνες από την τέλεση της πράξης.

Η προθεσμία της παραγραφής αναστέλλεται για όσο χρόνο σύμφωνα με διάταξη νόμου δεν μπορεί να αρχίσει ή να εξακολουθήσει η ποινική δίωξη και για όσο χρονικό διάστημα διαρκεί η κύρια διαδικασία ώσπου να γίνει αμετάκλητη η καταδικαστική απόφαση. Σε κάθε περίπτωση ο χρόνος της αναστολής δεν μπορεί να υπερβεί τα δύο έτη".

Η ειδική αυτή παραγραφή δια τα αδικήματα του Τύπου κατισχύει της παραγραφής των άρθρων 111 και 113 Π.Κ. (Ολ.ΑΠ 1364/1984). Από τις διατάξεις αυτές σε συνδυασμό με εκείνες των άρθρων 310 παρ. 1 εδ.β', 370εδ.β'και 511 ΚΠΔ προκύπτει ότι η παραγραφή, ως θεσμός δημόσιας τάξεως, εξετάζεται αυτεπαγγέλτως από το δικαστήριο σε κάθε στάση της δίκης, ακόμη και από τον Άρειο Πάγο, ο οποίος, διαπιστώνοντας τη συμπλήρωση αυτής, υποχρεούται να αναιρέσει την προσβαλλόμενη καταδικαστική απόφαση και να παύσει οριστικά την ποινική δίωξη, εφόσον η αίτηση αναιρέσεως είναι τυπικά παραδεκτή και περιέχεται σ' αυτήν ένας τουλάχιστον παραδεκτός και βάσιμος λόγος από τους περιοριστικά αναφερόμενους στο άρθρο 510 Κ.Π.Δ (Ολ.ΑΠ 7/2005).

Στην προκείμενη περίπτωση, η μερικότερη πράξη της συκοφαντικής δυσφήμισης δια του τύπου για την οποία καταδικάσθηκε η αναιρεσιδούσα Χ1, φέρεται ότι τελέσθηκε στην ... στις 2-4-2005, έκτοτε δε και μέχρι

τη συζήτηση της αιτήσεως αναιρέσεως (6-3-2009) παρήλθε, υπολογιζομένου και του χρόνου αναστολής, χρονικό διάστημα πέραν σαράντα δύο (42) μηνών και εξαλείφθηκε με παραγραφή το αξιόποινο της πράξεως αυτής. Επομένως, αφού η ένδικη αίτηση περιέχει παραδεκτό λόγο αναιρέσεως ο οποίος κρίθηκε και βάσιμος, πρέπει να παύσει οριστικά η ποινική δίωξη κατά της άνω κατηγορουμένης για την άνω μερικότερη πράξη της συκοφαντικής δυσφήμισης, λόγω παραγραφής, κατά τα στο διατακτικό.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

I.- **Αναιρεί την υπ' αριθμ. 3171/2008 απόφαση του Τριμελούς Εφετείου Αθηνών.**

II.- Παραπέμπει την υπόθεση για νέα συζήτηση στο άνω δικαστήριο που θα συγκροτηθεί από δικαστές άλλους από εκείνους που δίκασαν προηγουμένως

III._ Παύει οριστικά την ποινική δίωξη κατά της κατηγορουμένης Χ1 για την πράξη της συκοφαντικής δυσφήμισης δια του τύπου, την οποία φέρεται ότι τέλεσε στα ... την 2α Απριλίου 2005.-

Κρίθηκε και αποφασίσθηκε στην Αθήνα στις 13 Μαρτίου 2009. Και

Δημοσιεύθηκε στην Αθήνα, σε δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριό του, στις 10 Απριλίου 2009.

Ο ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ